

по всичкото направление Бълокаменско.

— Отъ какво да Ви непозная лѣлю, азъ схмъ твърдѣ бладаренъ, че Ви срѣцнахъ, а още повече, че сега схмъ така щастливъ! Извикалъ Налитаевъ, като сграбилъ ржката на старата.

— Наистена ли сте щастливъ, бѣднички? продумала съ въздишка старата.—Гълъбче! Милый человекъ! като се обърнала послѣ това къмъ Градовия, — Ти самъ виждашь, че съвсемъ се е побъркалъ.

— Какъ да не виждамъ г-жа, само не доближавайте близо до него. Отговорилъ Градовия.

— Като е тѣй свържете го, гълъбче, ако не, той може да направи още много чудиса, но само предпазливо, милый, да му не стане лоше. . . . Той не е нѣкой убиець слава Богу, въ всичкото ни семейство не е имало. Василчо! Гълъбче! Прибавила тя громко, като се обръщала къмъ Налитаева. — Прикрѣсти се при майката царица небесна, може би да ти помогне и прати изцѣление.

И лиля му, като се обърнала къмъ Иверскитѣ камбани прикрѣстела ся, като желала да даде този примеръ на внукътъ си.

Налитаевъ забравилъ предсказванието на Чишовъ, че го признали за лудъ, съ удевление глѣдалъ ту на лѣля си, ту на полицѣйскитѣ служители. Въ този именно моментъ лицето му дѣйствиелно показвало нѣкъква чудна смѣсъ на радостъ и удивление, вслѣдствие на което полицейскитѣ биле твърдѣ убѣдени, че иматъ